

fremsetter dette Lovforslag, hvori der altsaa bl. a. findes en Bestemmelse, der forbyder Kupering, er i Virkeligheden i Overensstemmelse med det veterinære Sundhedsraads Opfattelse, naar vi nu forlanger Lovhjemmel for et saadant Forbud mod Kupering. Men jeg vil tilføje, at hvis man i Folketinget maatte være enig i, at en saadan Bestemmelse maa gennemføres, vil det ogsaa være nødvendigt at tilføje en Bestemmelse om, at det er forbudt at bruge kuperede Heste, det vil sige saadanne Heste, som er kuperede, efter at denne Lov er udkommet, idet man ellers maaske kunde rejse til Udlandet og indføre kuperede Heste derfra, Heste, som altsaa fremdeles kunde vise sig paa vore Gader og Veje. Denne Skrivelse, hvori det veterinære Sundhedsraad siger, at der bør søges Lovhjemmel mod Kupering, er af 18. Maj 1910. Men hidtil har Landbrugsministeren ikke foretaget sig noget i denne Sag. Nu venter vi selvfølgelig paa Tilslutning fra Ministeriets Side, og saa kan man sige, at sent er bedre end aldrig. Jeg maa i denne Forbindelse erindre om, at en tidligere Indenrigsminister, det var den Gang vist det ærede Medlem fra Vemmingdal (Jensen-Sønderup), har forbudt Anvendelsen af kuperede Heste ved Postvæsenet, og saa vidt jeg ved, er denne Anvendelse ogsaa forbudt ved Hæren, saa for saa vidt har man allerede fra Statens Side tilkendegivet Tilslutning til denne Bestemmelse.

I Lovforslagets § 6 forbydes ogsaa andre Lemlæstelser af Husdyr, f. Eks. Lemlæstelse af Hale, Øren o. s. v., og der paabydes Bedøvning ved Kastration, og at denne skal udføres af en Dyrlæge. Jeg kunde ogsaa med Hensyn til Kastration af visse Husdyr tænke mig, at det kunde overdrages til visse kvalificerede Personer, som kunde faa Lov til at udføre saadanne Operationer. Der har en Gang her i Landet hersket en noget mere betryggende Ordning paa dette Omraade end nu. I en Forordning af 8. Maj 1795 bestemtes det nemlig, „at ingen andre end de af Amtmanden beskikkede Hesteskiærere maa befatte sig med at skiare Heste eller andre Kreature under to Rigsdalers Mulkt for hvert Kreatur“, og hvis saadanne Hesteskiærere mangler, skal Amtmanden sørge for, at der bliver beskikket nogle, efter at de har vist sig kvalificerede hertil; dog skal alle, som har Vidnesbyrd fra Veterinærskolen i København, foretrækkes. Og i en tidligere Forordning af 19. September 1781 § 3 nævnes som Dyr, disse Hesteskiærere maa kastre, Heste og andre Kreaturer,

saasom Kalve, Lam, Svin og Grise. Det er altsaa de Dyr, som disse dertil antagne kvalificerede Personer maatte behandle. Saa vidt jeg ved, staaer Forordningen af 8. Maj 1795 fremdeles ved Magt med Hensyn til dette Forhold, men det vil maaske den højtærede Justitsminister senere kunne oplyse os om. Bestemmelserne i denne Forordning følges imidlertid ikke. Jeg har hørt, at det er ca. 30 Aar siden, at en Mand i Assens-Egnen blev mulkteret, fordi han uberettiget foretog disse Operationer, men jeg maa tilføje, at Forslagsstillerne, da vi ved, at dette er et Lovforslag af Betydning først og fremmest for Landbrugerne, er villige til at medvirke til, at vi i det foreliggende Lovforslag kan faa en rimelig, praktisk og betryggende Ordning paa dette Omraade; vi kan sige: praktisk for Menneskene og betryggende for Dyrene.

Endvidere er ifølge Lovforslaget Kapunering og kunstig Fodring af Fjerkræ forbudt. Vi mener, at det er paa Tide, at der skrives ind mod dette Dyrplageri, der alt for ofte sker ene og alene i Fraadseriets Tjeneste. Der er enkelte kendte Fjerkræopdrættere her i Landet, der ofte har udtalt sig om den Mishandling, som Fjerkræet under disse Forhold er Genstand for. I et Landboblad beskrives det blandt andet, hvorledes Kapuneringen foregaar, altsaa den Operation, hvorved man omdanner unge Haner til Kapuner. Denne Opsats har til Overskrift „Kastration og Udbødning af Fjerkræ“, og om Operationen meddeles følgende: „Denne barbariske Adfærd bestaar i, at man, naar Dyrene omtrent er 4 Maaneder gamle, skærer dybt ind i Underlivets Side, hvorefter Operatøren stikker en Finger ind i Saaret og søger efter Dyrets Forplantningsorganer for med Magt at rive dem ud. Enhver med normalt udviklet Nervesystem maa føle en Gysen ved at overvære slig en Operation, Dyrene lider frygtelige Smarter, selv om Operatøren er meget øvet, og naar en uøvet kommer til at udføre denne Kastration, gør vedkommende Pinen endnu værre. Det, man mener at opnaa ved Kastrationen, nemlig at forøge Huldets, at gøre Dyret federe, naar man langt hurtigere og bedre ved at skille Hane- og Hønekylinger meget tidligt fra hverandre. Kastration og Udbødning er altsaa uødvendig for at producere en første Klasses Vare. Det er ikke alene unyttigt, men ogsaa irrationelt at bære sig saaledes ad, idet en betydelig Procentdel af Dyrene gaar til Grunde ved Operationen.“ Der